

ÎNCHEIERE

08 aprilie 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, Judecător – Svetlana Filincova

Judecătorii –

Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Glicheria Matiescu,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Valentin Vîrtosu împotriva Glicheriei Matiescu privind repararea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, prin care
a fost menținută hotărîrea judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chișinău
din 22 iulie 2014,

a constatat:

La 15 octombrie 2012 Valentin Vîrtosu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Glicheriei Matiescu, solicitînd încasarea sumei de 23665,40
(douăzeci și trei mii șase sute șazeci și cinci) lei cu titlu de prejudiciu cauzat în
urma scurgerilor de apă din apartamentul Glicheriei Matiescu și sumei de 600 (șase
sute) lei achitată pentru efectuarea expertizei tehnico-științifice.

În motivarea cererii a indicată că apartamentul nr.44 din str. Alba Iulia
nr.188, mun. Chișinău, pe care îl deține, a fost inundat ca urmare a scurgerilor de
apă din apartamentul nr.47 din același bloc, la un nivel superior. La 09 februarie
2012, Valentin Vîrtosu a observat apă pe tavan și pereții unde este amplasat blocul
sanitar și în coridorul apartamentului său, după care a invitat-o pe Glicheria
Matiescu să-i arate scurgerile de apă, însă la fața locului s-a prezentat Vladimir
Matiescu. Împreună cu tatăl și mama Glicheriei Matiescu au constatat că scurgerile
sunt provocate din apartamentul lor, care au loc prin sistemul de evacuare a apei
folosite la cabina de duș.

Avînd în vedere că promisiunile de a efectua lucrări de înlăturare a
daunelor produse nu au fost îndeplinite, Valentin Vîrtosu s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată, în vederea reparării prejudiciului cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 22 iulie 2014 a fost admisă acțiunea înaintată de Vîrtosu Valentin către Matiescu Glicheria cu privire la încasarea prejudiciului. A fost încasat de la Matiescu Glicheria în folosul lui Vîrtosu Valentin suma de 23665 (douăzeci și trei mii șase sute șazeci și cinci) lei 40 bani, cu titlu de prejudiciu cauzat în urma scurgerilor de apă și suma de 600 (șase sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată. A fost încasat de la Matiescu Glicheria în folosul statului taxa de stat în sumă de 727 (șapte sute douăzeci și șapte) lei 96 bani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Matiescu Glicheria și a fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 22 iulie 2014.

La 12 ianuarie 2015 Glicheria Matiescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de Vîrtosu Valentin să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii a indicat că instanța de judecată nu a respectat procedura legală de citare a apelantei și a examinat cauza în lipsa ei. Instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului apelantei, care nu s-a prezentat din motiv că în aceeași zi urma să participe la altă ședință, într-un alt proces în cadrul judecătoriei sectorului Ciocana, fapt care poate fi suplimentar demonstrat prin interpelarea judecătoriei în acest sens.

A mai indicat că la materialele dosarului lipsesc probe care ar confirma faptul că anume recurenta este proprietara bunului imobil, ori normele de drept material reținute de instanța de judecată în vederea admiterii acțiunii lui Valentin Vîrtosu sunt aplicabile în raport cu proprietarii bunurilor imobile, condiție care în speță nu a fost întrunită.

Suplimentar, recurenta a indicat că probele prezentate de intimat nu demonstrează că prejudiciul cauzat a rezultat din acțiunile ilicite ale recurente și că scurgerea a avut loc din ap. nr.47. Noțiunea de „la nivel mai sus din același bloc” poate fi interpretată ca fiind și din ap. nr.48 și nr.49.

Consideră recurenta că instanța de judecată în mod arbitrar a determinat fapta ei ilicită, fără a dispune de probatoriu necesar asupra cazului.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Glicheria Matiescu ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Simplul fapt al dezacordului recurente cu modul de apreciere a circumstanțelor de fapt de către instanța de apel nu poate servi drept temei al admisibilității recursului, în condițiile în care rolul instanței de recurs este limitat doar la asigurarea controlului legalității deciziei contestate și nu al temeiniciei de fapt.

Colegiul reține că, în sensul art. 442 Cod Procedură Civilă, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a , Capitolul XXXVII, este că recursul nu provoacă o rejudicare a fondului pricinii, ori recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia în fapt.

În speță, recurenta s-a limitat la argumentarea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere ale recurente, iar criticile aduse vizează temeinicia în fapt a soluției instanței de judecată.

În privința criticii aduse de recurentă privind îngrădirea accesului liber la justiție și încălcarea dreptului la un proces echitabil, Colegiul le apreciază ca fiind declarative, în condițiile în care reprezentantul recurente a fost citat prin scrisoare cu aviz de recepție, pentru participarea în ședința de judecată. Însuși recurenta a evidențiat în cerere de recurs că faptul antrenării reprezentantului ei într-un alt proces „se v-a demonstra suplimentar prin interpelarea întru confirmarea acestui fapt la judecătoria sec. Ciocana m. Chișinău și prezentarea probelor”, ceea ce în mod logic și firesc denotă lipsa confirmării, inclusiv la momentul examinării pricinii în ordine de apel.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În privința demersului recurente privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ, Colegiul consideră demersul în cauză neîntemeiat și care necesită a fi respins. Prin prisma art.12¹ Cod Procedură Civilă,

avizul consultativ este emis întru înlăturarea dificultăților la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural întru-un proces de judecată, ceea ce presupune existența acestor dificultăți, invocarea și evidențierea lor, dar și lipsa unui cadru normativ clar, care nu ar lasă loc unor interpretări.

În speță, însuși recurenta nu a reținut necesitatea emiterii unui aviz consultativ, limitându-se la invocarea, în mod declarativ, a încălcării în mod direct a principiului unui proces echitabil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Glicheria Matiescu.

Se respinge demersul Glicheriei Matiescu privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător –

Svetlana Filincova,

Judecătorii –

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas